

## ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

**ΠΑΝΕΛΛΑΔΙΚΕΣ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ Γ' ΤΑΞΗΣ  
ΗΜΕΡΗΣΙΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΛΥΚΕΙΟΥ  
- ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 6 ΙΟΥΝΙΟΥ 2014 -  
ΕΞΕΤΑΖΟΜΕΝΟ ΜΑΘΗΜΑ: ΛΑΤΙΝΙΚΑ ΘΕΩΡΗΤΙΚΗΣ  
ΚΑΤΕΥΘΥΝΣΗΣ**

**A1.** Τόσο κοντά στα τείχη έχουμε τον εχθρό! Φυλαχτείτε λοιπόν από τον κίνδυνο προστατεύστε την πατρίδα. Μην έχετε εμπιστοσύνη (μη στηρίζετε) στις δυνάμεις της πόλης. Να αποβάλετε την αυτοπεποίθηση που είναι υπερβολική σε σας. Μην πιστέψετε ότι θα φροντίσει κανείς για την πατρίδα, αν δε φροντίσετε εσείς οι ίδιοι για την πατρίδα. Να θυμάστε (θυμηθείτε) ότι κάποτε η πολιτεία βρέθηκε στον έσχατο κίνδυνο!».

Στο Λατινικό πόλεμο ο Τίτος Μάνλιος, ύπατος καταγόμενος από αριστοκρατική γενιά, είχε την αρχηγία του στρατού των Ρωμαίων. Αυτός, όταν κάποτε έφευγε από το στρατόπεδο, διέταξε να απέχουν όλοι από τη μάχη (να μην εμπλακεί κανείς σε μάχη).

Τότε ρώτησε την κόρη, αν μετά από μερικά χρόνια θα προτιμούσε να είναι ασπρομάλλα ή φαλακρή. Όταν εκείνη απάντησε «εγώ, πατέρα, προτιμώ να είμαι ασπρομάλλα», ο πατέρας πρόβαλε σε εκείνη (την αντέκρουσε με) το εξής ψεύτικο επιχείρημα: «Δεν αμφιβάλω ότι δε θέλεις να είσαι φαλακρή. Γιατί λοιπόν δε φοβάσαι μήπως αυτές εδώ σε κάνουν φαλακρή;»

**B1.**

prope	proxime
opibus	opes
nimia	magis nimia

neminem	nullius
ipsi	ipsi
extremo	extero
discrimine	discrimina
nobili genere	nobilia genera
exercitui	exercitibus
omnes	omni
illa	illud
pater	patrum
istae	istarum
te	sibi

B2.

habemus	habento
cavete	cautum cautu
tutamini	tutantem tutaturum tutatum
nolite	nolles
deponite	deposuerit
natus	nasci
abiret	abibunt
edixit	edic
abstinerent	abstineant

mallet	mavultis
obiecit	obicereris/ -re
faciant	fiant

Γ1α.

opibus:	Αφαιρετική του μέσου στο confidere
vobis:	Δοτική προσωπική κτητική στο est (έμμεση αυτοπάθεια)
neminem:	Υποκείμενο σε αιτιατική του ειδικού απαρεμφάτου consulturum esse, ετεροπροσωπία (υποκείμενο του ρήματος credideritis το εννοούμενο vos). Επίσης, μαζί με το credideritis αποτελεί έκφραση απαγόρευσης
patriae:	Δοτική χαριστική στο consulturum esse
fuisse:	Ειδικό απαρέμφατο αντικείμενο στο ρήμα mementote με υποκείμενο το rem publicam σε αιτιατική, ετεροπροσωπία (υποκείμενο του ρήματος mementote το εννοούμενο vos)
bello:	Αφαιρετική του χρόνου στο praefuit, αφαιρετική γιατί δηλώνει χρονική στιγμή και απρόθετη λόγω του επιθετικού προσδιορισμού Latino
genere:	Αφαιρετική της καταγωγής στο natus (άμεση καταγωγή)
aliquot:	Επιθετικός προσδιορισμός στο annos
cana:	Κατηγορούμενο στο υποκείμενο ego του απαρεμφάτου esse που είναι συνδεδετικό
illi:	Έμμεσο αντικείμενο σε δοτική στο obiecit
te:	Αντικείμενο στο faciant

Γ1β.

- Itaque nolite cavere periculum.
- Itaque ne caveritis periculum.

**Γ2α. «quin calva esse nolis»:** Δευτερεύουσα ονοματική ουσιαστική πρόταση του quin. Εισάγεται με το σύνδεσμο quin, γιατί εξαρτάται από το ρήμα non dubito=δεν αμφιβάλλω. Εκφέρεται με υποτακτική, όπως όλες οι προτάσεις του quin, επειδή το περιεχόμενό της εκφράζει την πρόθεση του υποκειμένου της κύριας πρότασης, χρόνου ενεστώτα (nolis), γιατί εξαρτάται από ρήμα αρκτικού χρόνου (non dubito: Ενεστώτας). Ισχύει ιδιομορφία στην ακολουθία των χρόνων, γιατί η πρόθεση είναι ιδωμένη τη στιγμή που εμφανίζεται στο μυαλό του ομιλητή (συγχρονισμός της κύριας με τη δευτερεύουσα) και όχι τη στιγμή της πιθανής πραγματοποίησής της. Λειτουργεί ως αντικείμενο στο non dubito.

Γ2β.

- qui natus erat
- Is aliquando castris abiens edixit.

Γ2γ.

- Filia, utrum post aliquot annos cana esse mavis an calva?
- Filia, post aliquot annos cana esse mavis an calva?
- Filia, canane post aliquot annos esse mavis an calva? (ή Filia, mavisne post aliquot annos cana esse an calva?)

Επιμέλεια: Ροδόλφου Κορίνα